

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research Method) เพื่อศึกษาแนวความคิดของนักศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมุ่งศึกษาแนวความคิด ๘ ประเภท ได้แก่

๑. แนวความคิดทางวิชาการ และการเป็นศึกษิต
๒. แนวความคิดในการใช้สติปัญญา
๓. แนวความคิดในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็มที่
๔. แนวความคิดในการนำประสบการณ์จากการทำกิจกรรมในสถาบันไปใช้ประโยชน์
๕. แนวความคิดในการฝึกฝนเพื่อควรประกอบอาชีพ
๖. แนวความคิดในการพัฒนาสังคม
๗. แนวความคิดที่ท่าพอเป็นพิธี
๘. แนวความคิดที่ควรระงับทางการเมือง

ผู้วิจัยได้ค้นข้อมูลในเรื่องของแนวความคิดทางการเปรียบเทียบกับนักศึกษาแต่ละประเภท จำแนกตามเพศ คณะวิชา ภูมิภาค ฐานะทางเศรษฐกิจ และลักษณะที่พักอาศัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๒๓๔,๒๔๐ คน

กลุ่มตัวอย่างจากจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยถือคณะวิชาเป็นเกณฑ์ จำนวนกลุ่มตัวอย่างใช้ขนาดของ โรเบิร์ต วี. คริจซี่ และ คาร์เยล คับเบิลยู. มอร์แกน (Robert V. Krejcie and Daryle W. Morgan : ๑๙๗๐ : ๖๐๗-๖๐๘) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๓๔๕ คน หลังจากได้ทำสัดส่วนโดยแยกตามคณะวิชาเป็นเกณฑ์แล้ว บางคณะวิชาจะมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างต่ำเกินไป ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อน ผู้วิจัยจึงได้

ปรับคณะวิชาที่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างค่าเกินไปขึ้นเป็น ๕๐ คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน ๕๐๐ คน แต่ละคณะวิชาจึงสามารถ แยกสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

คณะนิติศาสตร์	๑๐๕	คน
คณะบริหารธุรกิจ	๑๑๕	คน
คณะมนุษยศาสตร์	๕๐	คน
คณะศึกษาศาสตร์	๕๐	คน
คณะวิทยาศาสตร์	๕๐	คน
คณะรัฐศาสตร์	๕๐	คน
คณะเศรษฐศาสตร์	๕๐	คน
รวมทั้งสิ้น	๕๐๐	คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และ ผลการวิจัยของนักการศึกษาดังต่อไปนี้

คลาก และโทร (Clark and Trow, ๑๙๖๖) นิวคอม และคณะ (Newcomb and Others, ๑๙๖๑) ชูเมอร์และสแตนฟิลด์ (Shumer and Standfield, ๑๙๖๖) วอร์เรน (Warren, ๑๙๖๖) เพมเบอร์ตัน (Pemberton, ๑๙๖๓) และเคนนิสตัน (Kenniston, ๑๙๖๖) นักทฤษฎีทุกท่านดังกล่าวข้างต้น ได้ศึกษาถึงลักษณะของนิสิตนักศึกษา ชนิดของนักศึกษา แนวบทบาท และวัฒนธรรมย่อยของนักศึกษาในต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงได้นำมา วิเคราะห์ในรายละเอียดของผลสรุปการวิจัย แล้วนำส่วนที่สามารถเป็นแนวบทบาทของนักศึกษา ที่ครอบคลุมลักษณะของนิสิตนักศึกษาไทย มาสรุปเป็นคำอธิบายแนวบทบาทของนักศึกษาได้ ๘ แนวบทบาท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. แนวบทบาททางวิชาการ และการเป็นศึกษิต (Academic and Scholarly Role Orientation) หมายถึง แนวบทบาทนักศึกษาที่มุ่งมั่นกับวิชาการที่เรียน สนใจการเรียนรู้ในวิชาการที่เรียนอย่างจริงจัง ต้องการมีผลการเรียนที่ดี ได้เกรดเฉลี่ยสูงเพื่อการเป็น นักวิชาการ และภาคีศึกษิตในระดับสูงต่อไป หุ้มเทเวลาเพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในวิชา ที่เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ อยู่เสมอ มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ จะยอมรับและเชื่อในสิ่งที่ผ่านการ

ไตรครองหาเหตุผลทางวิชาการแล้ว

๒. แนวบทบาทในการใช้สติปัญญา (Intellectual Role Orientation)

หมายถึง แนวบทบาทนักศึกษาที่ชอบอ่าน ชอบค้นคว้าด้วยตนเองไม่เน้นอาชีพ ชอบที่จะเรียนรู้เอง เพราะมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน โดยไม่หวังนำไปใช้ประโยชน์ใช้สอย แต่เพื่อประเทืองปัญญา เพื่อใฝ่มองโลกใคกว้างขึ้น มีความสนใจกว้างออกไปจากวิชาที่เรียน เพื่อความเป็นคนรอบรู้ มักจะเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ คอผู้อื่นเสมอ

๓. แนวบทบาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็มที่ (Consummatory Collegiate Role Orientation)

หมายถึง แนวบทบาทนักศึกษาที่สนใจกิจกรรมในสถาบันที่สนุกสนานเพลิดเพลินมากกว่ากิจกรรมลักษณะอื่น ๆ รักสนุก มีเพื่อนมาก ชอบสนุกสนานอยู่ในกลุ่มเพื่อน ๆ ไม่ชอบอยู่คนเดียว ไม่ค่อยสนใจวิชาการ และวิชาชีพเท่าใดนัก

๔. แนวบทบาทในการนำประสบการณ์จากการทำกิจกรรมในสถาบันไปใช้ประโยชน์

(Instrumental Collegiate Role Orientation) หมายถึง แนวบทบาทนักศึกษาที่สนใจอย่างมากต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสถาบัน ในฐานะเป็นผู้นำ ผู้บริหาร หรือเป็นผู้ปฏิบัติงาน จุดมุ่งหมายในการทำกิจกรรมคือ การมุ่งฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการทำงาน บุคลิกภาพเฉพาะตน ตลอดจนความรอบรู้อื่น ๆ มากกว่าการได้สาระทางวิชาการ หรือทักษะทางอาชีพ ต้องการเป็นผู้ที่รู้จักของครู อาจารย์ หรือผู้บริหารสถาบัน ชอบทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากกว่าการเรียนในชั้นเรียน และการฝึกฝนทางอาชีพ อุทิศเวลาในการทำกิจกรรมเพื่อการสร้างเสริมประสบการณ์เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคต

๕. แนวบทบาทในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ (General Vocational Role Orientation)

หมายถึง แนวบทบาทนักศึกษาที่มุ่งสนใจทุกอย่างไปที่การฝึกทักษะทางวิชาชีพมากกว่าการสนใจการเป็นนักวิชาการ และนักกิจกรรม ต้องการเรียนให้จบตามหลักสูตร เพื่อออกไปประกอบอาชีพ ไม่สนใจการศึกษาต่อ จะพยายามทุ่มเทความสนใจและอุทิศเวลาไปยังวิชาชีพหรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิชาเอกที่ตนเรียน เพื่อประกอบอาชีพเท่านั้น ชอบเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี การกระทำทุกอย่างในสถาบันจะเป็นไปเพื่อการประกอบอาชีพของตนเท่านั้น

๖. แนวบทบาทในการพัฒนาสังคม (Social Development Role Orientation)

หมายถึง แนวบทบาทนักศึกษาที่สนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริการ การพัฒนาสังคม สนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสภาพปัญหาของประชาชนและสังคม เพื่อหาทางช่วยเหลือหรือหาทางพัฒนา

ให้ดีขึ้น ชอบที่จะอุทิศเวลาเพื่อทำงานหรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อประชาชนและสังคมอย่างจริงจัง ชอบที่จะใกล้ชิดประชาชน ได้สัมผัสกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่ประสบปัญหาสังคม ชักชวนและไร้อโอกาส มุ่งมั่นและต้องการเห็นสังคมได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นจากเดิม

๑. แนวบทบาทที่ทำพอเป็นพิธี (Ritualistic Role Orientation) หมายถึง แนวบทบาทนักศึกษาที่มาเรียน มาร่วมกิจกรรมพอเป็นพิธีในฐานะที่เป็นนักศึกษา มีใค่มุ่งมั่นตั้งใจในการเรียน การฝึกฝนทักษะ หรือร่วมกิจกรรมนักศึกษาเท่าใดนัก ฉะนั้น เมื่อถึงเวลาเรียนก็มาเรียน หมดเวลาเรียนก็จะกลับบ้าน กลับหอพัก ไม่สนใจที่จะเข้าห้องสมุด หรือใช้เวลาในสถานนั้นเพื่อหาประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ ไม่ค่อยสนใจใคร ๆ ไม่ว่าจะ เป็นอาจารย์หรือเพื่อน นอกจากนั้นยังไม่ค่อยสนใจสิ่งต่าง ๆ ในสถาบันของตนอีกด้วย การเรียน การทำกิจกรรม การฝึกทักษะทางอาชีพที่ทำไปนั้น เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่นักศึกษาทั่ว ๆ ไปต้องทำ แต่จะได้ผลอย่างไรนั้น ไม่ค่อยสนใจ

๒. แนวบทบาทนักรณรงค์ทางการเมือง (Political Activist Role Orientation) หมายถึง แนวบทบาทนักศึกษาที่สนใจเรื่องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง และการบริหาร โดยมีความสนใจทั้งในระดับสถาบันการศึกษา และระดับประเทศ ชอบติดตามเรื่องราวข่าวสารทางการเมือง การปกครอง ชอบอ่านหนังสือ และสิ่งพิมพ์ ชอบฟัง ชอบสนทนา เรื่องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง รวมไปถึงของต่างประเทศด้วย เมื่อเห็นว่าผู้บริหารสถาบัน อาจารย์ หรือแม่แต่องค์การนักศึกษากระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่สมควร ไม่เป็นธรรม ก็จะวิพากษ์วิจารณ์ หรือกระทำการต่อต้านหรือประท้วงด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง

เมื่อได้ความหมายของแนวบทบาททั้ง ๔ แนวบทบาทแล้ว จึงก็นำมาสร้างเป็นข้อกระทง โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง แนวบทบาทนักศึกษาแต่ละประเภทจะมี ๖ ข้อกระทง แต่ละข้อกระทงของแนวบทบาททั้ง ๔ ประเภทจะเรียงสลับปนกัน โดยผู้ตอบไม่สามารถทราบว่าแต่ละข้อกระทงของเป็นแนวบทบาทใด ตามรายละเอียดดังนี้

แนวทบทวน	ข้อกระทง
๑. แนวทบทวนทางวิชาการ และการ เป็นที่กษิต	๑, ๘, ๑๗, ๒๕, ๓๓, ๔๑
๒. แนวทบทวนในการใช้สติปัญญา	๒, ๑๐, ๑๘, ๒๖, ๓๔, ๔๒
๓. แนวทบทวนในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา อย่างเต็มที่	๓, ๑๑, ๑๙, ๒๗, ๓๕, ๔๓
๔. แนวทบทวนในการนั้ประสบการณั้จากการทำ กิจกรรมในสถาบันไปใช้ประโยชน์	๔, ๑๒, ๒๐, ๒๘, ๓๖, ๔๔
๕. แนวทบทวนในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ	๕, ๑๓, ๒๑, ๒๙, ๓๗, ๔๕
๖. แนวทบทวนในการพัฒนาสังคม	๖, ๑๔, ๒๒, ๓๐, ๓๘, ๔๖
๗. แนวทบทวนที่ท้ทำพอเป็นพิธี	๗, ๑๕, ๒๓, ๓๑, ๓๙, ๔๗
๘. แนวทบทวนที่นั้ตรงค้ทางการ เมือง	๘, ๑๖, ๒๔, ๓๒, ๔๐, ๔๘

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ คณะวิชา ภูมิลำเนา สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ลักษณะที่ห้ก้อาศัย และประเภทกิจกรรมที่นั้ศึกษาสนใจ

ตอนที่ ๒ เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินพฤติกรรมของตนเองตามการรับรู้ จำนวน ๔๘ ข้อกระทง เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของ ลิกเคอร์ท (Likert) ที่ให้ผู้ตอบประเมินค่า (๕-๑) เลือกเพียงค่าตอบเดียว เพื่อแสดงความ กิดเห็นค้งค้อไปนั้

๕ (มากที่สุด)	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกั้พฤติกรรมของท่านมากที่สุด
๔ (มาก)	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกั้พฤติกรรมของท่านมาก
๓ (ปานกลาง)	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกั้พฤติกรรมของท่านปานกลาง

- ๒ (น้อย) หมายถึง ข้อความที่ตรงกับพฤติกรรมของท่านน้อย
- ๑ (น้อยที่สุด) หมายถึง ข้อความที่ตรงกับพฤติกรรมของท่านน้อยที่สุด

การลงใช้และปรับปรุงเครื่องมือ

๑. เมื่อผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามแล้ว จึงนำไปหาความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถามในแต่ละแนวทบทวนนักศึกษา โดยให้บุคคลต่อไปนี้เป็นผู้ตรวจสอบ

๑.๑ ขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางค่านิยมนักศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน ๗ ท่าน ช่วยตรวจสอบข้อความที่ใช้สื่อความหมาย ตรวจสอบความครอบคลุมด้านเนื้อหาของแนวทบทวน และตรวจสอบว่าจะสามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดได้หรือไม่ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คณะผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

๑.๑.๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร สินศิริ อาจารย์ประจำวิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

๑.๑.๒ รองศาสตราจารย์ ดร.ทองเวียน อมรชกุล อาจารย์ประจำภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก

๑.๑.๓ รองศาสตราจารย์ สุขุม นวลสกุล อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

๑.๑.๔ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ กุปรักษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑.๑.๕ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเนา ขจรศิลป์ อาจารย์ประจำภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๑.๑.๖ อาจารย์ ดร.พีรพันธุ์ พาลุสุข อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

๑.๑.๗ อาจารย์ ดร.ธิดารักษ์ บุญชู อาจารย์ประจำภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑.๒ ให้นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน ๑๐ คน อ่านเพื่อทดสอบความเข้าใจในภาษาของข้อคำถามว่า สื่อความหมายตรงกันหรือไม่

๒. ทำการคัดเลือกข้อความที่ใช้โดยการปรับปรุงข้อคำถามและภาษาในบางข้อ จากนั้น

จึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษา จำนวน ๕๐ คน เพื่อหาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (∞ Coefficient) หลังจากทดลองใช้แล้วจึงนำมาปรับปรุงข้อคำถามในแต่ละข้อกระทงอีกครั้งหนึ่ง โดยผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วจึงนำไปทดลองซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพื่อทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าเท่ากับ .๘๒ นับได้ว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความเชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ได้เริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๒๘ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๘ โดยติดต่อขอความร่วมมือจากเจ้าสังกัดของสถาบัน เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลกระจายและครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการแจกแบบสอบถามตามแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ ชั้นเรียน ห้องสมุด ตึกกิจกรรมนักศึกษา และตามกลุ่มนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากนักศึกษาเพื่อประสานงานในการแจกและรวบรวมแบบสอบถาม

ผลจากการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ปรากฏว่า แบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งสิ้น ๕๐๐ ชุด มีผู้ตอบส่งคืนมาที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น ๔๘๒ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๔๐

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้ทำการวิเคราะห์โดยค่าสถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ดังนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบ จำแนกตามเพศ คณะวิชา ภูมิภาค สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ลักษณะที่พักอาศัย และประเภทขององค์กรกิจกรรม หาค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๒. เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมในแต่ละประเภทของแนวทบทวนนักศึกษา จำแนกตามเพศ ด้วยการใช้การทดสอบค่า ที-เทสต์ (t - test)

๓. วิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อทดสอบระดับพฤติกรรมในแต่ละประเภทของแนวทบทวนนักศึกษา ตามคณะวิชา ภูมิภาค สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม และลักษณะที่พักอาศัย ที่ต่างกันด้วย เอฟ-เทสต์ (F-test) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึง

ทว่าการทดสอบเป็นรายคู่ควยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ่ (Scheffe')

๔. การหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α Coefficient)

เกณฑ์เทียบระดับแนวบทบาทของนักศึกษา

การกำหนดเกณฑ์สำหรับเทียบระดับแนวบทบาทของนักศึกษาในการศึกษารั้งนี้ อาศัยหลักของ จอห์น คัมเบิลยู เบสท์ (John W. Best : ๑๙๖๔ : ๑๕๘-๑๕๙) ผู้วิจัยได้แยงคะแนนแนวบทบาทนักศึกษาออกเป็น ๕ ระดับตามคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	๔.๕๐ - ๕.๐๐	หมายถึงมีพฤติกรรมในแนวบทบาทมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	๓.๕๐ - ๔.๔๙	หมายถึงมีพฤติกรรมในแนวบทบาทมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	๒.๕๐ - ๓.๔๙	หมายถึงมีพฤติกรรมในแนวบทบาทปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	๑.๕๐ - ๒.๔๙	หมายถึงมีพฤติกรรมในแนวบทบาทน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	๑.๐๐ - ๑.๔๙	หมายถึงมีพฤติกรรมในแนวบทบาทน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย